

fulla ahnus tegi inimesi metsaliiste sarnatseks, et nemad kellestki lugu ei pidanud. Senna juure tulid veel töbed, mis nüüd rohkemalt lükuma akasid ja mõnda meest auda lükasid. Minul ei olnud enam lusti lauemine seie jäada, waid töttasin lahe tuttarwaga seltsis San Brantissko linna tagasi. Tee peal warastati meil üks obune ja suutem osa forjatut fulda ära, nõnda et waewalt nii paljo üle jää, misga fewadine wöisime elada; sest elamine on siin kohal wäga kallis. Tulewal fewadel looban mina aegsaste jälle tööle minna, ja tahab siis paremine oost kanda, et leitud wara teistele omaks ei saa."

Siin lõppetame meie fullaotsja jutu, ja soovime, et nõnni lugeja sellest märkama akas, kuid a rikus inimest önelikuks ei jõua teha, aga rahal ahnus figitab üle kohut ja teeb inimesi mõrtsukaks ja wargakks. Nida enam meil wana mammenat koso on pandud, seda suutemaks tõuseb ahnus ja fustutab fölk paremad igatsemised meie südamest; sellepärast on Õnnistegija tähendamise sõna niisama osav kui tö sine, mis ütleb: Olpsamalt wöib üks Kameel nõela silmast läbi minna, kui üks rikas önsaks saada. Tahame siis selle eest Jumalat tänada, et meie maa põrnu sees aga üksnes wilja iwad siginewad, mis igapäiwaseks päätiduseks ulatawad, aga kaa selle suure önne eest peame taewa Issale tano andma, et Tema arm meile tugewat ülemat walitsust annud, selle warjo al igamees, olgo waene ehk rikas, raholikult wöib elada, ja kellelegi tarvis ei ole, oma wara nahkwöö sees õöd ja pääwad niude ümber kanda, mis muido kohre ööwlid ätarijuksid, ja rahal peremees veel önnels peab kütma, kui rahaga elo ühestüüs temal otsa ei saanud.